

Mindsteunderstøttelsen for helt betalende Familieforsørgere. Ved disse Ændringer og de Forbehold, som tages i Lovforslaget, nemlig dels, at det daglige Ekstratillæg fra Staten skal være mindst 1 Krone 25 Øre — det er stadig Familieforsørgere, jeg taler om —, og at den samlede Understøttelse daglig ikke maa være under 2 Kroner 75 Øre, har man gjort den Procentberegning, som var lagt til Grund for Understøttelsens Størrelse og dermed hele det Princip, at Understøttelsen skulde staa i Forhold til Arbejdsløshedsforsikringen, fuldstændig illusorisk. Naar derfor Lovforslaget bestemmer, at Ekstraunderstøttelsen sættes op fra 50 pCt. til 75 pCt., har det ikke det mindste at betyde, fordi dette 25 pCt.s Ekstratillæg ikke falder i noget Tilfælde, saa vidt jeg kan skønne, af alle de Skalaer, der er opstillede i Bemærkningerne til Lovforslaget. Man er der fuldstændig gaaet bort fra Forsikringsprincippet, idet Undtagelsesbestemmelserne gør, at dette Princip bliver forladt overalt.

Naar man nu er kommet til dette Resultat, er jeg kommet til at tænke mere og mere paa, at det da i Grunden vilde have været det rigtigste at gaa ind paa den Tanke, som det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) har fremsat baade i Fjor og i Aar om at forlade Forsikringsprincippet og give en bestemt daglig Understøttelse af Statskassen til de arbejdsløse, for det var meget lettere. Hvorfor opstille disse kunstige Procentberegninger, naar de slet ikke kommer til Anvendelse? Det vilde ogsaa have været bedst for Kasserne hele Udvikling, for nu vil det alligevel stadig hedde sig, at vi har holdt fast ved Forsikringsprincippet for Arbejdsløshedsunderstøttelsen, hvad vi ikke har. Thi naar man ser, at Understøttelsen helt igennem bliver anderledes, end hvis dette Princip var fulgt, mener jeg, det er til Skade for Kasserne. Man kunde meget bedre have sagt: De ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, Krigen, der har omstødt Teorier og Principper paa saa mange Omraader, har ogsaa omstødt det Forsikringsprincip, som ligger til Grund for Arbejdsløshedskasserne. Det Princip maa vi forlade, de arbejdsløse er saa uheldigt stillede, at den Forsikring, de har indgaaet, ikke kan hjælpe dem ud over Vanskelighederne. Det er forkert at sige, at de, der daarligst kan komme ud over Vanskelighederne, skal have mindst Tilskud, og at de, der er bedst stillede, skal have størst Tilskud. Derfor vilde det have været meget simplere at følge det ærede

Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), som mine Meningsfæller og jeg ogsaa har givet Tilslutning i Udvalget, men hvis Forslag Flertallet ikke har villet gaa ind paa. Det Forslag kunde have været indskrænket til nogle faa Linier i Modsætning til de mange Paragraffer, det foreliggende Lovforslag har. Det kunde kort have sagt: Paa Grund af de ekstraordinære Forhold, som de arbejdsløse ikke kan komme over ved egen Hjælp, giver vi f. Eks. 1 Kr. 25 Øre om Dagen til alle Familieforsørgere ud over det, de selv har sikret sig, uden Hensyn til, om de er helt eller halvt betalende Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser. Det sker, for at de kan opretholde Livet paa menneskelig Maade, og uden Hensyn til, om de har sikret sig Understøttelse 6 eller 7 Dage om Ugen, og dem, som ikke er Familieforsørgere, væsentlig unge Mennesker, giver vi et ekstra Tilskud af f. Eks. 75 Øre, som der i Lovforslaget staaar, at man ikke maa gaa under — jeg kunde godt være gaaet med til f. Eks. 85 Øre. Det vilde da ikke kunne hævdes, at vi havde lavet om paa Arbejderforsikringsloven og var kommet Forsikringstanken paa tværs og havde lagt den Vanskeligheder i Vejen for Fremtiden, for saa havde vi udtrykkelig erklæret, at det var de ekstraordinære Forhold, som havde umuliggjort Hensigten med den Forsikring, som under normale Forhold havde været tilstrækkelig.

Hvis vi var gaaet den Vej, vilde der ikke være sket Uret til nogen Side, da mange af de arbejdsløse vilde have faaet en større Understøttelse end nu efter Lovforslaget, navnlig vilde alle de, som ikke havde sikret sig Udbetaling for mere end 6 Dage om Ugen, have haft en Fordel, de vilde alle have faaet 1 Kr. 25 Øre om Dagen for alle Ugens 7 Dage. Enkelte af de bedst stillede indenfor Kasserne, som altsaa havde sikret sig det højeste Beløb af 2 Kr. om Dagen for hver af Ugens 7 Dage, vilde efter det Forslag, jeg her har antydnet, i Stedet for 24 Kr. 50 Øre om Ugen kun have faaet 22 Kr. 75 Øre, men vel at mærke, det var endda betydelig mere, end de faar efter den Lov, vi vedtog i Efteraaret. Anken her var vist ikke saa meget den, at de, som var stillede bedst med Hensyn til Forsikring, fik for lidt, men snarere den, at de, som var stillede daarligst, som ikke kunde yde saa store Bidrag til deres Forsikring, fik for lidt. Det vilde vi være kommet ud over, det vilde Kasserne have staaet sig ved, og det vilde de arbejdsløse have været bedst tjent